

Justin Carmack: cesta na sto míst, kde se chce potopit

Justin je světoběžník a potápěč s certifikátem divemaster, který si vytkl za cíl zdokumentovat při svých ponorech [sto nejznámějších potápěčských míst](#). Vyzpovídali jsme ho v rámci kampaně [#WhyWeDolt](#) („Proč blázníme“), abychom zjistili, proč se pustil do této neuvěřitelné výprav.

Proč jste si zvolil neobvyklou dráhu profesionálního potápěče?

Na vysoké škole jsem studoval obchod a historii a neměl jsem vůbec jasno, co vlastně chci dělat. Když jsme však jednou vyjeli na výlet do zahraničí, okamžitě jsem pochopil, že jediné, po čem toužím, je cestovat po světě.

Na tom výletě jsem v Mosambiku absolvoval potápěčský kurs a získal certifikát v rámci programu PADI. Setkal jsem se se žraloky obrovskými a velkými rejnoky manta a okamžitě jsem se do tohoto sportu zamiloval. Ihned mi bylo jasné, že se potápěním chci zabývat po celý svůj život a začal jsem přemýšlet, jak si tímto koníčkem vydělat na živobytí. Po nějakém čase jsem pak skutečně začal jako potápěč pracovat.

Potápění zcela změnilo můj dosavadní svět. Zatímco do té doby jsem životem proplouval zcela obvyklým způsobem, najednou jsem otočil kormidlem a objevil něco, co mě zcela uspokojovalo. Od té doby mi nezáleží na tom, kolik problémů mě za den potká, vlastně mi na tom vůbec nesejde – když skočím do vody, nevzpomenu si ani na jeden. Někdo praktikuje jógu, jiný celé dny medituje – a já se jednoduše potápím.

Jaké byly vaše první zážitky s potápěním?

Byl to nejzásadnější obrat v mém životě. Cítil jsem, že jsem doslova splynul s oceánem. Tehdy jsem se připojil k velké skupině z naší univerzity a pamatuji si, jak jsme při prvním ponoru klesali ke dnu, když se u někoho se objevil nějaký problém. Instruktor mě tedy požádal, abych zůstal na místě, zatímco on pomůže kolegům problém vyřešit – což mně velice vyhovovalo. Po ukončení ponoru mi pak všichni říkali, že jsem se choval naprosto přirozeně, jako by se nic nestalo a o nic nešlo: když se ostatní pokoušeli pomoci kolegům v nesnázi, já jsem se se zájmem poohlížel po okolí. Prohlížel jsem si různé formy podmořského života a hned jsem je začal náležitě zkoumat. Tehdy jsem ještě ani netušil, jak se dostat pod 10 metrů hloubky, ale už jsem zcela propadl potápění. Tak to tedy začalo.

„Nezáleží na tom, kolik problémů mě za den potká, když skočím do vody, nevzpomenu si ani na jeden.“

Jaké pocity zažíváte při svých ponorech?

Udělal jsem si sice z potápění svou profesi, ale nic to nezměnilo na mé vášni pro tento sport. Pouze jsem potřebovat najít způsob, jak si svou zálibou vydělávat na živobytí.

Po pravdě řečeno, na souši rozhodně nepatřím mezi nejčilejší tvory, určitě nešplhám po skalách a jsem vlastně dost neohrabaný. Když se však dostanu do vody, jsem jako želva ve svém přirozeném prostředí. Cítím se naprosto spokojeně a dokážu se potápět i s těmi nejlepšími a nejschopnějšími potápěči. Při

každém ponoru mám pocit jako objevitel. Byl jsem snad již všude na světě a myslím si, že jediná část naší planety, která ještě není dokonale prozkoumaná, je oceán. Můžu se potápět stokrát na stejném místě a pořád budu objevovat něco nového. Je to neuvěřitelné a 90 % lidí na světě nic z toho v životě nespatří.

Inspiroval Vás k uskutečnění projektu sta ponorů nějaký konkrétní ponor?

Vlastně ani ne. Ta myšlenka přišla tak nějak sama od sebe, když jsem cestoval všude možné po světě. Cestování miluji a stejně tak miluji i potápění. Nedokážu si představit lepší kombinaci pro život. K seznamu sta míst, kde se chci potopit, jsem se dostal postupně, když jsem začal zveřejňovat některé, mírně řečeno neobvyklé, fotografie a videa z nejrůznějších oblastí na světě. Začal jsem dostávat reakce vazbu od lidí, kteří mi říkali - měl byste se ještě podívat tady, nebo tam! A když jsem se nad tím zamyslel, řekl jsem si, že mají pravdu - skutečně bych ta místa měl prozkoumat! Tímto způsobem postupně vznikl seznam sta míst, která mi lidé doporučili, a nyní jsem na cestě, při které se chci na všech těchto místech ponořit.

Na svém blogu chci ukázat celému světu, na co je možné při potápění narazit. Ať již to jsou egyptské vraky, nebo třeba podmořský život na Maledivách. Lidé jsou přirozeně zvědaví a snad to vše budou chtít také sami vidět. Pokud se mi podaří zažehnout jiskru zvědavosti a smyslu pro dobrodružství v jejich životech, myslím, že jsem dokázal, co jsem si předsevzal.

Co bylo vůbec nejzajímavější, s čím jste se setkal pod vodou?

Nejedná se o jedinou věc. Pokaždé, když jsem pod vodou, tak jsem jako u vytržení. V Egyptě jsem byl fascinován malými mořskými plži, na Filipínách lze zase každý den vidět zcela odlišné plže – od modrých až po fluoreskující. A čím jsou škaredší, nebo podivnější, tím více mě zaujmou.

Také skutečně miluji žraloky obrovské (*Rhincodon typus*). Viděl jsem je v Mexiku a na Filipínách – jsou neuvěřitelní. Jsou opravdu velkolepí a jediné po čem toužíte, je být jim nablízku.

„Byl jsem snad všude na světě a myslím, že jediná část naší planety, která ještě není dokonale prozkoumaná, je oceán.“

Čemu jste se při potápění naučil?

Mám-li být naprosto upřímný, mé zkušenosti nejsou příliš potěšitelné. Cestoval jsem na ta nejexotičtější místa a všude jsou davy lidí, které vůbec nezajímá, co se děje pod hladinou. Vystoupil jsem ze zajetých kolejí a vstoupil do oceánu. Objevil jsem tak celý ekosystém, který nikdo z těchto lidí nikdy neuvidí a dokonce se o něj ani nikdy nebude zajímat.

Je to jeden z hlavních důvodů, proč jsem s touto cestou začal – abych těmto lidem ukázal, co je "tam venku". Jak říkal Jacques Cousteau: „Abyste mohli o něco pečovat a zachránit to, musíte to nejprve milovat.“

Najděte si svou vášeň a zařaďte ji do svého životního stylu, na nic nečekejte a nic neodkládejte. Musíte si

vybrat něco, ať už je to cokoliv, do čeho se zamilujete, protože pak vás bude život bavit tisíckrát víc.

